

[Forsvarsministeren]

bud om at overføre områdets administration til andre ministerier ikke ville støde på modstand fra min side, men det er bestemt ikke noget, som afgøres af mig. Det er statsministerens opgave at fordele ressortområder, og det er sikkert klogt, at det forholder sig sådan.

Men jeg er i øvrigt bekendt med, at på slutningen af regeringen Anker Jørgensen i 1982 var man langt inde i overvejelser med hensyn til at flytte administrationen af dette område. Det er ikke en ny tanke, der her rejses. Den har skam været oppe før. Det var i den sammenhæng synd, at den regering ikke fik en lidt længere levetid. Så havde det set meget anderledes ud i dag – for mit vedkommende.

Til hr. Qvist Jørgensen, som spørger til styringsgruppen, skal jeg ikke her i detaljen kunne sige, hvordan en styringsgruppe vil komme til at se ud, men sigtet er selvsagt, at det er personer med et indgående kendskab til området, hvorved de erfaringer, som er indhøstet i disse år, kan nyttiggøres. Jeg ser nemlig et klart behov for, at der imellem Forsvarsministeriet og beboerne er en hjælp i administrationen af disse ting i form af en gruppe. Mere kan jeg ikke sige om det her, men jeg tror, at det også er en af de erfaringer, man må drage af fortiden, at en administration af disse usædvanlige problemer bedst kan ske i det øjeblik, der er et sådant mellemled. Jeg tror, at den styringsgruppe, som vi har haft i de seneste år, har været en nyttig ting i forbindelse med også administrationen af de tiltag, som der har været flertal for at gennemføre i området.

Jeg kan kun bekræfte over for fru Ebba Strange, at lokalplanerne er en meget vigtig ting, så meget mere som det er det, der er udgangspunktet for, hvad der skal administreres. Det, som denne lov er værktøjet til, er administrationen af den lokalplan, som vil være undervejs sommeren igennem. Det siger sig selv, at et sådant lokalplanforslag, som udformes af miljøministeren – hvilket er en usædvanlig ting – på helt sædvanlig vis vil være genstand for, at alle berørte kan udtale sig i forhold til det, ikke mindst Københavns Kommune og beboerne, for nu at nævne de to mest oplagte kredse med interesse for udformningen af det.

Med hensyn til de økonomiske forhold vil jeg bede om, at man nærlæser, hvad jeg sagde for et øjeblik siden om nogle af de ting, som det vil være vigtigt at få lagt i administrative ram-

mer. Det gælder med hensyn til, hvilke bygninger der økonomisk skal kunne bære sig selv, og hvilke bygninger, hvor det kan komme på tale at samfundet giver en hjælp, fordi forholdene nu engang er økonomisk særdeles tyngende, hvis der er tale om bevaringsværdige bygninger, der har et stort vedligeholdelsesbehov.

Alt dette må vi se nærmere på hvordan vi kan finde frem til. At der igennem indtægter fra området skabes baggrund for at afholde udgifter, som er forbundet med områdets drift, synes jeg er en naturlig og rigtig tanke, selv om den heller ikke er let, men det er vigtigt, at man ikke løsriver det økonomiske ansvar og det øvrige ansvar for meget fra hinanden, så vil det gå galt.

Jeg forsømte i første omgang at svare hr. Kofod-Svendsen på det spørgsmål, som han stillede, og det beklager jeg. Spørgsmålet lød: Hvorfor har regeringen valgt at fremsætte et nyt forslag?

Det er rigtigt, at man kunne godt tænke den tanke, at man kunne anvende det lovforslag, som allerede foreligger, og som har været til første behandling, og hvor man kunne tage de dele ud ved en afstemning, som regeringen og flertallet ikke kan acceptere, og indføje noget, som i hovedtrækkene var de beføjelser, som ligger her. Den tanke kunne selvfølgelig godt tænkes, men svaret på det er, at for det første ville man nok komme i betænkelig nærhed af at bryde det identitetsprincip, som jeg stadig mener man bør håndhæve her i Folketinget, at der ikke bør være alt for store forskelle imellem det konkrete indhold af et lovforslag, som har været til første behandling, og det, der gennemføres. Det er grundlovens krav om tre behandlinger, som her er inde i billedet. Jeg siger det vel vidende, at identitetsprincippet ikke har været håndhævet fuldt ud igennem de senere år.

Det ville jo unægtelig også, når man ser på regeringens forslag her, være blevet et kraftigt ændringsforslag, ikke mindst når man også iagttager de meget fyldige bemærkninger, som netop for en bemyndigelseslov er utrolig vigtige med hensyn til, at der i dem kan være en god retningslinje for, hvordan man tænker sig at en sådan lov anvendes. Derfor har regeringens konklusion været, at det ville både ud fra tankegangen om identitetsprincippet, men ikke mindst ud fra det behov, vi har følt for at være ganske fyldige med hensyn til både paragraffer og bemærkninger, i folketingsammenhæng